شهش بناخه د دهمي بهرتهنگييي دا

(پەيقەك ل دۆر كورونايين)

شيخ دكتور صالح بن عبدالله بن حمد العصيمي

وهرگيران: سيپهل قاسم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وصلى الله على رسول الله وعلى اله وصحبه.

اللهم لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم, اللهم علمنا ما ينفعنا, و أنفعنا بما علمتنا, و زدنا علماً نافعاً.

وما توفيقي الا بالله عليه توكلت واليه انيب.

ئه ق شه ش بناخه هاتینه گوتن ژ لایی شیخی به ریز (دکتور صالح العصیمی) ل دور قی بارو دوخی نوکه جهان ب گشتی و موسلمان ب تایبه تی که فتینه تیدا ژبه ر هندی مه ب فه ر دیت کو وه رگیرین بو زمانی کور دی بو پتر مفای و دا کو که سی موسلمان ب ریکین دروست خو ب پاریزیت.

بسم الله الرحمن الرحيم

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من هده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

گهلی خودان باوهران هندی ههوجهییا بهنییه بو خودی یا پینتقیی و فهره، خودی تعالی دبیژیت: (هٔ یَأَیُّهَا ٱلنَّاسُ اَنتُمُ ٱلْفُقَرَاءُ إِلَی ٱللَّهِ وَٱللَّهُ هُوَ ٱلْغَنِیُ ٱلْحَمِیدُ) الفاطر: ۱۵ مئانکو: (ئهی گهلی مروقان هوین دههمی تشتان دا د ههوجهی خودی نه، دهمه کی ب تنی ژی هوین ژوی د بی منهت نابن، وئهو ژ مروقان و ژ ههمی تشتان یی بی منهته، د ذات وناف وسالوخه تین خودا یی هیرژای مهدحانه)

وئه قه هه وجه ییه دووپات دبیت د وه ختی به رته نگیی دا ل ده ف خه لکی ب گشتی، هندی خه لکه ئهگه ر نه خوشی و به رته نگی گه هشتی هنگی دی هاوار که ته خودی هاواره کا مه زن.

وئه ف به رته نگییه د شهریعه تی دا د شه ش بناخه ین مهزن دا دیار دبیت:

بناخه ين ئيكى: ئيمانا ب قهده را خودى. خودى تعالى دبيريت: (وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءِ فَقَدَّرَهُ تَقَدِيراً) الفرقان: ٢

ئانكو: (وئەوە يى ھەر تشتەكى ھەى ئافراندى، وب ئافراندنەكا بابەتى ھەر يەكى بيت وى ل دويڤ حكمەتا خو وبى كىماسى ئەو ئافراند)

وخودێ دبێژيت: (إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَهُ بِقَدَر) القمر: ٤٩ ئانكو: (هندي ئەمين هەر تشتەكێ هەي مە ب پيڤانەكێ ئافراندىيە، وئەم يى د زاناينه)

قیّجا پیّتقییه ل سهر بهندهیی کو وی باوهری ب قهدهرا خودی ههبیت و سهبری ب کیشیت.

پیغه مبه ری خودی - سلاف لی بن - دبیژیت: (ئهزیی سهیر و عه جیبگرتی مه ژکاری باوه رداری هه که کهیف خوشی گه هشتی و شوکر کر بو وی خیره وهه که نه خوشی گه هشتی و سهبر کیشا بو وی خیره) آخرجه مسلم نه خوشی گه هشتی و سهبر کیشا بو وی خیره) آخرجه مسلم (۲۹۹۹)

قیجا دقیت مروف دلی خو نافا بکهت ب ئیمانا ب قهده را خودی، و کو فهرمان فهرمانا وییه و حوکم حوکمی وییه، و یا خودی قییای دی چیبیت و یا نه قییای ناچیبیت.

بناخی دووی: کو مروف ب دروستی و ته مامی خو پیلیته ب هیفییا خودی فه (ته وه ککولا ب خودی). خودی تعالی دبیژیت: (وَمَن یَتَوَکَّلُ عَلَی ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴿ الطلاق: ٣

ئانكو: (وههچيي خو بهيلته بهيڤييا خودي ڤه ئهو تيرا وي ههيه كو خهمين وي نههيليت)

وخودى دبيْريت: (قُل لَّن يُصِيبَنَاۤ إِلَّا مَا كَتَبَ ٱللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَىٰنَاۤ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلۡيَتَوَكَّل ٱلْمُؤۡمِنُونَ) التوبة: ١٥

ئانكو: (تو_ئهى موحهمهد_ بێژه: تشتهك ب سهرێ مه ناهێت ئهو نهبيت يا خودێ بو مه حهزكرى و د لهوحێ پاراستى دا نڤيسى، وخودان باوهر بلا خو سێلنه ب هيڤييا خودێ ب تنى ڤه)

قیجا دقیت مروف خو سیلته ب هیفییا خودی فه و کاروبارین خو سیلته ب هیفیی فه و هاوار بکهته وی، و یی بی میز نهبیت کو خو رادهستی ههمی هزرهك و پیشبینییه کا خراب بکهت، پیغهمبهری خودی -سلاف لی بن- دبیژیت: (خودان باوهری سیز باشتر وخوشتفیتره

ل دهف خودی ژ خودان باوهری لاواز، وخیّر یا دههردووکان دا) اخرجه مسلم (۲٦٦٤)

بناخه یی سی: زقرین به رب خودی قه و ته و به کرن. خودی تعالی دبی ربی در نام الله الله الله و آلُبَر و آلُبُر و آلُمُ و آلُبُر و آلُبُرُلُمُ و آلُبُرُلُمُ و آلُبُرُ و آلُبُرُلُمُ و آلُبُرُولُمُ و آلُبُرُولُمُ و آلُبُرُ و آلُبُرُلُ

ئانكو: (خرابی د هشكاتی ودهریایی دا پهیدا بوو، وه كی هشكاتی وكیم باران ونه خوشییان، ژبهر وان گونه هین مروف دكهن، دا ئه و ب هنده ک کریارین وان د دونیایی دا کرین وان جزا بدهت، دا بهلکی ئه و ل خودی بز قرن و توبه بكهن و ل گونه هین خو لی فه بین، فیجا حالی وان چاک بیت و کاری وان باش بیت)

ئانکو خرابی د کاروبارین چیکریان دا پهیدابوو د هشکاتی و دهریایی دا، د خارن و قهخارن و ساخلهمی و هیز وان دا.

و پهيدابوونا في چهندي: ژبهر گونههين مروف دكهن، فيجا خودي هنده که سزايان ددهته بهر وان دا بهلکه ئهو ل خو بزقرن.

ابن عهباس -خودی ژی رازی بیت- د گوت (یا کو ابن المنذر روایهت کری): (دا بهلکه ئهو تهوبه بکهن) (الدر المنثور فی التفسیر بالمأثور) (۲/۲۹)

ودیسان گوتییه: (لعلهم یرجعون) ئانکو: (ژگونههان) (ژیدهری بهری قی)

ئانكو دا بەلكە ژ گونەھان بزڤرن.

قیّجا دقیّت مروف پیکولا بکهت و خو ب وهستینیت بو زفرینا بهر ب خودی قه و ته وبه بکهت، و دقیّت بزانیت کو خودی مولهت یا دایی د پاشقه برنا مرنا وی دا ژ بو هندی دا ئه و ل خودایی خو ب زفریت، و هنده ك ژ هیّزا خو بو وان پیش چاف کر دا کو مروف هزرا خو بکهت و ب زفریته خودی.

خودي دبيْريت: (وَلَقَدُ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَم مِّن قَبُلِكَ فَأَخَذُنَهُم بِٱلْبَأْسَاءِ وَٱلضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ * فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُم بَأَسُنَا تَضَرَّعُواْ وَلَكِن قَسَتُ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ * فَلَمَّا نَسُواْ مَا ذُكِّرُواْ بِهِ - فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبُوَ بَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرحُواْ بِمَا أُوتُواْ أَخَذُنَهُم بَغْتَةِ فَإِذَا هُم مُّبُلِسُونَ) الأنعام: ٤٤-٤٤ ئانكو: (و ب راستي مه بو مللهتين بهري تهژي هندهك پێغهمبهر هنارتبوون، ئينا وان ئهو درهوين دهرێخستن، فينجا مه د مالي وان دا يهو ب فهقيرييي وتهنگافيي خەرباندن، و دلەشين وان دا ب نەخوشىيى ونساخىيى ب وي هيڤييي كو ئهو خو بو خودايي خو بشكينن (٤٢) قيّجا ما چ بوو دەمى نەخوشىيا مە گەھشتىيە قان مللهتين درهوييكهر ئهگهر وان خو بو مه شكاندبا، بهلي دلين وان رەق بوون، وشەيتانى ئەو گونەھين وان كرين ل بهر وان شرينكرن (٤٣) ڤێجا دهمێ وان پشت دايه پێگرپيا ب فهرمانێن خودێ، مه دهرگههێن ههر رزقهڮێ ههی ل سهر وان قهکرن دا پتر وان دسهردا ببهین،

ههتا دهمی ئهو هیربووین، ووان کهیف ب وی قهنجیی هاتی یا مه دایی مه ژ نشکه کی قه ئهو ب عهزابی گرتن، ئیدی ئهو ژ ههر خیره کی بی هیقی بوون)

قیجا ئهگهر خودی بو چیکرییان هندهك ژهیزا خو پیش چاف کر یا کو دقیت عهبد پی ل خو بزقرن، پیش چاف کر یا کو دقیت عهبد پی ل خو بزقرن، پیتقییه ل سهر وان ئهو تهوبه بکهن، و ئهگهر ئهو نه زقرن و دویرکهفتن ودلین وان رهق بوون وشهیتانی کاری وان یی خراب ل بهر وان شرینکر، هندی خودی یه دی دهرگههین ههر رزقه کی بو قهکهت ههتا ئهو تیدا هیربین و کهیف پی هیت، وپاشی خودی تعالی دی وان بی گرتنه کی گریت یا دژوار کو رزگار بوون ژی نهبیت!

بناخی چاری: دفیابیت مروف ئهگهران بجه بینیت. خودی تعالی دبیریت: (وَلَا تُلَقُواْ بِأَیْدِیکُمْ إِلَی ٱلتَّهُلُکَةِ)
البقرة: ١٩٥

ئانكو: (وهوین خو نه هاڤێنه هیلاكێ) وپێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- دبێژیت: (نابیت کهسهك حێشترێن نهساخ ببهته د ناڤ حێشترێن ساخلهم دا)

ودیسان دبیّژیت: (ژ وی که سی ب ره قه یی نه خوشییا (جذام) ههی کا چاوا ژ شیّری د ره قی) اخرجه احمد (۹۸۰۳) ودیسان گوتییه: (هه که هه وه گوه ل طاعونی بوو ل عهرده کی نه چنه وی جهی، وئه گهر که فته عهرده کی وهوین ل ویّری بن ژی ده رنه که قن) متفق علیه قیّجا د قیّت مرو ق وان ئه گهران بجه بینیت ییّن کو مرو ق خو پی د پاریزیت ژ وی تشتی ژی د درسیت ل سهر نه فسا خو ژ نه ساخی یان زیانه کی.

بناخی پینجی: دفیت مروف بزاقی بکهت کو ژیدهری پیزانینان ژ جهین باوهر پی کری وهرگریت، و هشیار بیت ژ پیزانین و گوتنین درهو و نهراست.

خودى تعالى دبيْريت: (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمُر مِّنَ ٱلْأَمْنِ أَوِ اللَّهُمْ اللَّهُمْ اللَّهُمْ اللَّهُمْ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ اللَّهُمُ النساء: ٨٣

ئانكو: (وئهگهر فهرمانهكا دقينت بهينه فهشارتن يا كو پهيوهندى ب تهناهيين قه ههبيت يا خيرا وي بو ئيسلامي وموسلمانان بزڤريت، يان پهيوهندى ب ترسي قه ههبيت يا بگههته وان، ئهگهر ئهو گههشته ئهوين هه يين باوهريين جهي خو د دلين وان دا نهكرى، ئهو دي وي دناڤ مروڤان دا بهلاڤ كهن، وئهگهر وان ئهو بو پيغهمبهري خودي (سلاڤ لي بن) وبو زانا وتيگههشتييان زڤراندبا، دا خودانين تيئينانهدهر وزانيني ژ وان راستييا وي زانن)

قیجا دقیت مروف قان بابهتان بو خودانین وان هیلیت، و ژ جهین تایبهتمهند و باوهرپیکری وهرگریت، و نهبیته که سه ک کو بوقی لی بدهت بو گوتن و پیزانینین بده و دره و و د ناف خهلکی دا به لاف کهت، کو دوماهیی

ب خرابی بو وان ب زفریت و زیان ب دونیایا وان ودینی وان بکه فیت.

بناخی شهشی: کو مروف خو ب وهستینیت د دوعا کرنی دا (هندی دوعایه عیباده ته) وه کی پیغه مبهری گوتی -سلاف نی بن-. (اخرجه الترمذی) (۲۹۲۹) (۲۲۲۷) وابن ماجه (۳۸۲۸)

وئەف دوعايە دوو جورن:

_یا ئیکی: دوعایین گشتی، کو مروف دوعا بکهت به لا و نهخوشی ژسه ر مروفی راببیت، یان ژمروفی پاشفه ببهت، وه کی بیژیت: (یا خودی مه ب پاریزه ژفی به لایی، یا خودی ژمه پاشفه ببه فی وه بائی) ئه فه یا دروسته. و ئیمامی بوخاری د صه حی حا خودا ئینایه: (باب الدعاء برفع الوباء والوجع)

ونهسائی ژی د (سنن الکبری) دا: (باب الدعاء بنقل الوباء)

وديسان د فهرموودي دا هاتييه كو پيغهمبهر -سلاف لي بن- دوعا كرييه ب قهگوهاستنا تايا مهديني بو الجحفة (اخرجه البخاري (٦٣٧٢) والنسائي في الكبري (٧٤٧٧)).

قیّجا مروف دوعا بکهت کو خودی قی وهبا و به لایی ژ سهر موسلمانان ب گشتی راکهت، وقی باژیّری ب تایبهتی.

_وجوری دووی: ئهو جوری تایبهت یی کو گریدای خوپاراستن وبهرگرییی ژ قان زیان ونهخوشییان، وئهوژی سی جورن:

يا ئێكێ: خواندنا سورهت (الفلق، الناس) پێغهمبهر - سلاف لێ بن- گوتييه: (فما تعوذ متعوذ بمثلهما) اخرجه ابو

ئانکو ئهگهر کهسهك ژ تشته کی ترسییا دفیابیت فان ههردوو سورهتان بخوینیت، کو داخازی ژ خودی دکهت وی ب پاریزیت ژ وی تشتی ئهو ژی د ترسیت، و ئیك ژ وان تشتان ئهف وهبایه ژی دکهفته دبنفه.

_دوعایا دووی: یا کو ابو داوود وغهیری وی روایهت کری، وابن حهبانی دروست دانایه: کو پیغهمبهری - سلاف لی بن- دگوت: (اللهم إنی أعوذ بك من البرص والجنون والجذام ومن سیء الأسقام) اخرجه ابو داود (۱۵۵۱) پیغهمبهری -سلاف لی بن- ئه ف دوعایه دکر وخو د پاراست ژوان ئیشا.

و ئەف وەبايا كو خەلك ژئ د ترسن د كەفتە دبن قى گوتنا پێغەمبەرى دا -سلاف لى بن-: (سيء الاسقام)، قىخامروف بو خو پاراستن ژ قى وەبايى دى ب قى دوعابى دوعا كەت.

یا سیم: زکرهکه کو ل سپیده وئیثارییان دهیته کرن (ئانکو یی دگهل زکری سپیده وئیثاری) ئهوژی ئهوه یا ابو داوود روایهت کری، کو پیغهمبهری -سلاف لی بن-گوت:

(مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ فِي صَبَاحٍ كُلِّ يَوْمٍ وَمَسَاءٍ كُلِّ لَيْلَةٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ) ئانکو: (نینه بهندهیهک د سیپدههییا ههر روژهکا هەبىت وئىقارىيا ھەر شەقەكا ھەبىت سى جار قى زكرى بيْرْيت و تشتهك زياني بگههينته وي بيْرْيت: (بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الارض ولا في السماء وهو السميع العليم_ئهز هاريكاريين ب ناڤي خودي دخازم، ئەوى چو تشت دگەل نافى وى زبانى نەل عهردي ونه ل ئەسماني نەكەت وئەو گوھدير وزانايە) و د روایه تا ایی داوود دا هاتییه: (تووشی به لایا ژ نشكهكيفه نابيت).

فينجا ژوان دوعايين كو مروفي د پاريزن ژوهبايي: ئەف

دوعایه بوو یا کو پێغهمبهری -سلاف لێ بن- ل سپێده وئێڨارپیان سێ جار دگوت.

ئه قه شهش بناخه بوون دقیابیت مروف یی رژد بیتن ل سهر پیگرییا وان و کارپیکرنی، و ئه و مهزنترین مهشهه دی هه وجه یی و خوشکاندنا مه یه بو خودی د قان بارودوخان دا یین کو فی وه بایی ترس و له رز ئیخستییه دلی خهلکی، و یی رزگاز دبیت ژ فی چهندی: ئه وه یی به ره ف خودی فه بچیت، و خو هه وجه ی به رده ستی وی بکه ت، و ژ مه زنترین و باشترین ریکا ئه ف هه و شه ش بناخه نه.

ژخودی دخارم کو ئه و قی وهبایی ژههمی موسلمانا ب گشتی پاشفه ببهت، و ژ فی باژیری ب تایبهتی، و کو مه ب پاریزیت ب ئیسلامی وئهم ژپییان فه، وئه و مه ب ئیسلامی ب پاریزیت وئهم د روینشی، ومه ب پاریزیت ب ئیسلامی وئهم د نفسی، وسلامه تیبا له شین مه ب پاریزیت، وبه رفره هیبا رزقی مه، وته مامیبا ئیمانا مه، وکه مالا یه قینا مه، وسه رکاریبا مه بکه ت ب سه رکاریبا خو، و چاقد یریبا مه بکه ت ب چاقد یریبا خو.

والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

"ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا"